

I Am That # 8 vraag 2 en 4

Vraag 2

Osho,

Onlangs sprak U in darshan over vrouwen en het transformeren van hun energie. U zei dat in het verleden meesters zoals Jezus, Mahavira, en zelfs Gautama Boeddha niet in staat waren de vrouwelijke energie te begrijpen en te transformeren en het tot een piek te brengen. U zei dat het deze keer hier met U mogelijk zal zijn voor vrouwen zowel als mannen om tot bloei te komen en een piek te bereiken. Ergens werd ik hierdoor heel diep geraakt. Kunt U iets meer zeggen over het verschil tussen mannen en vrouwen en hoe U op verschillende manieren met ons werkt.

Anand Maria,

Het verschil tussen mannen en vrouwen is niet groot; het verschil is eenvoudig. Het is alsof een man naast je op zijn hoofd staat: wat is het verschil tussen jou en een man die een hoofdstand doet, een *sirshasana*? In feite, geen. Je bent beiden hetzelfde – maar in zekere zin is er een verschil. Het verschil is dat de man die op zijn hoofd staat omgekeerd is. Dat is het enige verschil tussen man en vrouw.

Wat bewust is in de man is onbewust in de vrouw, en wat onbewust is in de vrouw is bewust in de man. De man is alleen maar man in zijn bewustzijn; in zijn onbewuste is hij vrouw, vrouwelijk. Het is daarom dat als je voelt dat een man dichterbij naar zijn onbewuste gaat hij zachter wordt, vrouwelijker, liefdevoller, teder.

Daarom zijn de mensen die door de maatschappij veroordeeld worden, de zondaars, liefdevoller dan je zogenaamde heiligen. Je zogenaamde heiligen zijn helemaal geobsedeerd door het bewuste; zij laten hun onbewuste niet toe, zij onderdrukken het. Zij scheiden zich af van hun onbewuste, ze veroordelen het. Ze creëren een afstand tussen zichzelf en het onbewuste; ze definiëren zichzelf slechts door het bewuste. Daarom komen ze zo hard over.

Kijk naar de gezichten van je zogenaamde heiligen – de moralisten, de puriteinen, de mensen die voortdurend de last dragen van “wij zijn beter”, kijk gewoon naar hun gezichten, en je zult harde lijnen vinden, stijfheid, gespannenheid – een kwaliteit die je niet zacht, teder, liefdevol kunt noemen.

Kijk naar de zogenaamde zondaars, de veroordeelde mensen, en je zult verbaasd zijn dat zij meer tedere harten hebben. Ze zijn meer liefdevol, meer medelevend. Je kunt van het gezelschap van de zondaars genieten, je kunt van het gezelschap van de heiligen niet genieten. Als je vier heiligen samen zet zullen ze constant ruziën – ruziën over stomme dingen: hoeveel engelen kunnen er dansen op de punt van een naald, hoeveel hellen zijn er... Boeddha zegt dat er slechts één hel is, Mahavira zegt dat er zeven zijn. Sanjaya Vilethiputta zegt dat er zevenhonderd zijn.

Als je een dozijn heiligen in een huis zet dan zal er helemaal geen vrede in dat huis te vinden zijn; ze zullen constant naar elkaar blaffen. Soms ben ik gefascineerd door het idee dat honden misschien reïncarnaties van heiligen zijn – blaffend naar alles, en naar een paar dingen in het bijzonder. Bijvoorbeeld, alle honden zijn tegen uniformen. Ze zullen blaffen

tegen de postbode, de politie, de sannyasin. Misschien zijn ze boos over hun eigen vorige leven!

Maar zondaars zijn erg vriendelijk om de eenvoudige reden... Ik zeg niet dat je zondaars moet worden, ik geef het eenvoudig aan zodat je kunt begrijpen waarom zondaars zo zacht overkomen, liefdevol, menselijk, en waarom heiligen zo onmenselijk lijken. De reden is dat zondaars dichterbij hun onbewuste staan en het onbewuste van de mens is vrouwelijk.

Hetzelfde gebeurt bij intellectuele vrouwen, in het bijzonder de vrouwen die behoren tot de Vrouwen Emancipatie Beweging. Ze zijn ruw, lelijk, hard, en voortdurend twistziek. Ze worden liefdeloos, ze worden erg egoïstisch. Ze zijn een nieuwe versie van vrouwelijke heiligen, om eenvoudig opnieuw dezelfde reden omdat ze tegen hun natuurlijke onbewuste spontaniteit zijn ingegaan. Ze leven in hun hoofd. Ze hebben juist het denkbeeld van het onbewuste laten varen, ze laten hun instinct niet toe. Ze hellen over; ze hebben hun balans verloren.

De gebalanceerde mens is noch man noch vrouw; hij is een mengsel van beiden, eerder een synthese. Zijn mannelijkheid compenseert zijn vrouwelijkheid. Ze staan niet op voet van oorlog met elkaar; ze dansen in overeenstemming, in intense harmonie, samen. Er is een grote overeenkomst. Dus er is niet zoveel verschil; het verschil is erg klein. Natuurlijk is het erg groot geworden omdat de man minstens tienduizend jaar het toneel heeft gedomineerd. Hij heeft de vrouw in zichzelf onderdrukt en daar vandaan heeft hij de vrouw buiten ook onderdrukt. Hij moest wel – beiden maken deel uit van één logica.

Als je de innerlijke vrouw de vrijheid toestaat de innerlijke man van binnen te ontmoeten, om een intens samenzijn te hebben, een orgastische kwaliteit, zodat zover het je bewustzijn betreft er geen splitsing meer is in man en vrouw... Het is één, het is menselijk, het is heel. Het is niet meer in conflict; er is harmonie. Het heeft de hoogst mogelijk synthese bereikt. Als dit gebeurt is men heel; of je nu man of vrouw bent maakt niet uit.

Maar eeuwenlang heeft de man gedomineerd en de enige manier om te overheersen is om de vrouw buiten te vernietigen, haar te reduceren tot een slaaf, haar te reduceren tot een gebruiksartikel, koopbaar, verkoopbaar, iets van de markt. Dit is het lelijkste voorval wat zich in het verleden heeft voorgedaan. Hierdoor is het hele verleden van de mensheid verrot, uit balans, krankzinnig. En als de man de vrouw aan de buitenkant onderdrukt, kan hij natuurlijk de vrouw binnenin ook niet toestaan: hij moet dat ook onderdrukken.

En de vrouw is verteld dat ze vrouwelijk moet zijn; dat betekent dat ze alles moet verwerpen wat mannelijk in haar is. Ze is gedwongen om naar het meest extreme van het vrouw zijn te gaan en de man moet compleet ontkend worden. En dit is geleerd alsof het iets van grote waarde is – zoals cultuur, als religie, als beschaving. De vrouw moet schuchter zijn; de vrouw moet op elke mogelijke manier afhankelijk zijn van de man. Ze moet een bediende zijn, geen kameraad, geen vriend.

Dit denkbeeld beïnvloedde alles, zelfs religie. En de mensen zoals Jezus, Mahavira, Gautama Boeddha, deze grote personen die nou juist het zout van het verleden van de mensheid zijn, de weinige mensen die tot bloei kwamen, zelfs zij konden niet helemaal tegen de sociale structuur ingaan. Ik kan begrijpen waarom ze niet tegen de sociale structuur konden ingaan

– omdat ze moesten werken met een maatschappij die zij niet hadden gemaakt; het was reeds daar.

Boeddha had slechts veertig jaar om te werken. Je kunt dan niet alles veranderen in de maatschappij. Hij moest beslissen of hij zou werken en iets creëren of dat hij enkel zou vechten. Als hij voor elke centimeter zou moeten vechten, dan zou er voor werk geen mogelijkheid zijn. Hij moest een compromis sluiten. Hij accepteerde veel dingen, waarvan ik weet dat hij dit met grote tegenzin deed.

En hetzelfde is waar wat Mahavira betreft, Lao Tse, Zarathustra, Jezus, Mohammed. Maar ze moesten in een bepaalde maatschappij functioneren, die al bestond, er reeds was, en gedurende duizenden jaren bestaan had. En zij hebben besloten dat het beter was dan maar in stilte te werken en enkele mensen te helpen verlicht te worden dan met de maatschappij te vechten en je hele tijd te verspillen en zelfs niet een paar mensen te helpen om verlicht te worden. Dat was voor hen de keuze.

Boeddha was niet genegen vrouwen te initiëren als sannyasin om de eenvoudige reden dat de Indiase maatschappij erg repressief was; het heeft grote muren opgeworpen tussen mannen en vrouwen. Het zou een chaos veroorzaakt hebben om deze muren te vernietigen. Het zou zoveel onderdrukte energie los hebben gemaakt dat Boeddha voorzag dat hij dan niet in staat zou zijn om nog iemand te helpen; er zou razernij losbarsten. Vandaar dat hij het zo lang mogelijk uitstelde.

Toen de vrouwen erg bleven aandringen, en in het bijzonder zijn eigen stiefmoeder vroeg om geïnitieerd te worden, kon hij niet weigeren. Hij was deze vrouw veel verschuldigd, want zijn eigen moeder overleed op dezelfde dag dat hij werd geboren. Hij werd grootgebracht door zijn stiefmoeder met grote zorg, met zoveel liefde. Hij had nooit gevoeld dat zij een stiefmoeder was; hij had zijn moeder nooit gemist. En toen deze stiefmoeder vroeg om geïnitieerd te worden – en ze was al erg oud, en de dood was erg nabij – kon hij geen nee zeggen. Met tegenzin gaf hij toe.

Maar toen hij ja tegen zijn eigen moeder had gezegd, toen zeiden ook andere vrouwen: “Nu je een vrouw als sannyasin hebt geaccepteerd, waarom sluit je ons dan uit?” En dat was logisch. De deur ging open...

En Boeddha zei met veel verdriet: “Mijn religie zou tenminste vijfduizend jaar hebben standgehouden en duizenden mensen hebben geholpen verlicht te worden, maar nu zal het slechts vijfhonderd jaar blijven bestaan.”

En zo is het gebeurd, want toen eenmaal de vrouwen erbij kwamen, werden de onderdrukte mannelijke sannyasins verliefd. Ze hadden in afgescheiden ruimten geleefd en plotseling waren ze vrij – plotseling waren de vrouwen daar, en mooie vrouwen. Van bijna alle koninklijke families waren de eerste sannyasins gekomen. Het gebeurt bijna altijd; als een man als Boeddha op de wereld komt zijn zij die het meest intelligent zijn de eerste die bij hem komen. Dat is iets natuurlijks, want alleen zij kunnen het begrijpen.

Je kunt het hier zien gebeuren: de meest intelligente mensen van de wereld uit de verste uithoeken van de wereld zijn hier gekomen. Maar de Indiase massa blijft het negeren alsof

het niets met hen te maken heeft. Ze hebben nog niet dat niveau van intelligentie waardoor ze kunnen begrijpen wat hier aan de hand is. Laat staan de gewone massa...

Net gisteren heeft de magistraat van Pune zijn oordeel gegeven over het geval van een gek die een dolk naar me gegooid had, duidelijk met de bedoeling me te doden. Hij heeft hem vrijgelaten, en de meest gegronde reden die hij heeft gegeven, is het beschouwen waard. Ik kon erom lachen. Ik genoot ervan!

De reden dat hij hem vrijliet is dat ik mijn lezing niet zou hebben vervolgd, als het een poging was geweest om mij te doden! Wie kan er nou doorgaan met spreken als iemand probeert je te vermoorden? Maar hij kent mij niet. Ik zou doorgedaan zijn zelfs als ik gestorven was – ik zou tien uur lang niet opgehouden zijn!

Maar hij kan het niet begrijpen en daar kan ik wel inkomen. Als iemand probeert je te vermoorden, kun je dan op dezelfde manier doorgaan met spreken? Zijn argument lijkt erg redelijk te zijn. Dus laat staan de gewone massa? Zelfs een opgeleide magistraat denkt op dezelfde manier.

Toen Boeddha eenmaal vrouwen toeliet in zijn commune, begonnen de onderdrukte mannelijke sannyasins hun greep op hun eigen bewustzijn te verliezen. Dat kwam door de verdringing. Daarom hadden Jezus en Mahavira ook dezelfde mening.

Ik kan het toestaan om de eenvoudige reden dat we vijftieng eeuwen verder zijn en in die vijftieng eeuwen is er veel gebeurd, vooral in het Westen. Daarom zal mijn aantrekkingskracht veel sterker in het Westen zijn dan in het Oosten, want in het Oosten is er niet veel veranderd. Karl Marx deed zich niet voor in het Oosten, Friedrich Nietzsche deed zich niet voor in het Oosten. Sigmund Freud deed zich niet voor in het Oosten, Carl Gustav Jung deed zich niet voor in het Oosten, Albert Einstein deed zich niet voor in het Oosten...

Het Westen is er veel meer klaar voor. Het Westen is wat seks betreft door een grote revolutie heen gegaan, wat de discriminatie tussen de seksen betreft. Het Westen heeft al die oude nonsens laten varen. Daarom is het voor mij mogelijk om mannen en vrouwen hier samen te laten zijn. En je kunt het verschil zien: als Indiërs hier komen gaan ze moeilijk doen.

Gedurende deze zes jaar dat ik hier ben, hebben meer dan drie tot vierduizend westerlingen de plaats bezocht. Niet één westerling heeft geprobeerd een Indiase vrouw te verkrachten. Wat verkrachting – ze maken zich helemaal niet druk om Indiase vrouwen, ze hebben zelfs niet aan Indiase vrouwen gedacht! Maar zoveel Indiërs hebben geprobeerd om vrouwen lastig te vallen, pogingen tot verkrachting. Van alles hebben ze gedaan. En ze blijven maar vragen waarom Indiërs niet zo makkelijk toegelaten worden in de ashram. Ze komen om de verkeerde redenen, zelfs de goed opgeleiden.

Net een paar dagen geleden kwam de manager van het Ambassador Hotel op bezoek – rijk, goed opgeleid – en toen hij Padma in haar afdeling alleen aan het werk vond, greep hij onmiddellijk naar haar borsten! En de man had Sheela als eerste vraag gesteld: "Waarom zie ik hier niet veel Indiërs?" En toen hij op heterdaad werd betrapt zei Sheela tegen hem: "Nu weet je de reden waarom er niet zoveel Indiërs in de ashram zijn! We moeten hen eruit gooien, net zoals we jou eruit gaan gooien!"

Een regeringsambtenaar, een S.D.O. was gekomen om de moraal van mijn sannyasins te onderzoeken en Sheela gaf hem een rondleiding door de ashram. Toen hij zag dat hij alleen met Sheela was vroeg hij haar: "Kan ik je zoenen?" En hij was gekomen om een onderzoek te doen naar de moraal van de ashram! En omdat Sheela fel reageerde en tegen hem schreeuwde heeft hij een erg smerig en verkeerd rapport over de ashram geschreven en hij is een van de redenen geweest dat we het Saswad land voor de commune niet konden krijgen. Hij maakte alle mogelijke moeilijkheden. En hij stuurde berichten zoals: "Als Sheela naar mij komt, dan zal ik je helpen!"

Dit zijn nou die mensen...! Boeddha moest met die mensen werken, Jezus ook, Mahavira ook. Ze kunnen worden vergeven. Ze wilden mannen en vrouwen allebei helpen, maar de maatschappij maakte het moeilijk.

Voor mij is er een mogelijkheid. Ik kan die mensen vanuit de hele wereld kiezen die bereid zijn deze stomme verdeling in seksen te laten varen. Natuurlijk zal de benadering anders zijn: de vrouwen beginnen met liefde en eindigen met meditatie en de mannen zullen met meditatie beginnen en met liefde eindigen. Alleen dit zal het verschil zijn. Voor de man zal liefde komen als een gevolg, als een zoete geur van meditatie. Voor vrouwen zal meditatie als een gevolg komen, als een bijproduct, als een zoete geur van liefde.

Langs welk spoor de man of vrouw ook komen als ze de hoogste piek van bewustzijn bereiken, de Everest van bewustzijn, ze zullen allebei exact in balans zijn: meditatie en liefde.

Vraag 4

Osho,

Waarom zijn de zogenaamde gezaghebbende geleerden, theologen en filosofen van religie tegen U?

Pritama,

Dat spreekt vanzelf. Ze filosoferen over God. Ze denken over licht. Ze lezen de geschriften, ik heb het universum gelezen. We kunnen het niet eens zijn.

Het is alsof een blinde informatie verzamelt over licht. Hoe kan hij het eens zijn met de man die ogen heeft? Ofschoon hij informatie verzamelt over licht, maar informatie over licht is alleen maar informatie; het is geen ervaring. De ervaring moet wel totaal verschillend zijn. De ervaring is kwalitatief verschillend; het is niet alleen maar een kwestie van kwantiteit. Het is niet dat ik meer weet dan zij weten of minder dan zij weten; het is niet een kwestie van meer of minder. Ik wéét gewoon en zij hebben informatie van anderen verzameld. Hun kennis is geleend en natuurlijk zal de man, die met geleende kennis leeft, wiens leven afhangt van geleende kennis, bang zijn van de man die haar ervaren heeft.

Ze zijn altijd tegen geweest, het is niets nieuws. Als ze niet tegen me waren, dat zou pas verrassend zijn. Dat zou bijna ongelooflijk zijn! Het tegen mij zijn van hen bewijst gewoon dat de mens niets geleerd heeft, alsof de evolutie van de mens heel lang geleden gestopt is. Ze gedragen zich nog steeds op dezelfde manier als zij zich gedroegen tegenover Jezus, Boeddha, Krishna. Hun gedrag is niet veranderd en ik zie niet dat het ooit zal veranderen – vanwege hun gevestigde belangen. Mensen zoals ik zijn gevaarlijk voor hun zaken!

Het is voor hen een kwestie van leven of dood. Hun hele beroep hangt af van geleende kennis en ik ben vastberaden om je te helpen om het zelf te leren weten. En op het moment dat je weet, verdwijnt alles uit je wat is geleend en wordt irrelevant, zinloos en verliest alle betekenis. En daarmee verdwijnen alle priesters, alle theologen, alle filosofen, alle geleerden, de pandits...

Op dit moment respecteer je hen, je eert hen, omdat jij je onwetend voelt en je denkt dat zij het weten. En de blinden leiden de blinden! Jij bent veel eerlijker – jij erkent tenminste je blindheid. Je geleerden zijn veel sluwer, zij erkennen niet dat zij onwetend zijn. Diep van binnen weten ze het, maar ze tonen het niet. Ze verbergen het op elke mogelijke manier. En mensen zoals ik beginnen hen te ontmaskeren – hoe kunnen ze dat toelaten?

En het is altijd een welbekend feit geweest dat geleerden ééndimensionaal zijn. Ze moeten ééndimensionaal zijn als ze geleerd willen zijn. Als een mens probeert alles over god te weten te komen... en onthoudt "over". Door te weten wordt hij multidimensionaal, want god betekent het hele bestaan. Door god te kennen zal hij het geheel kennen, maar om over god te weten moet hij ééndimensionaal worden. Hij moet zijn mind focussen, hij moet steeds zijn bewustzijn vernauwen. Hij moet uiterst nauwkeurig zijn. Natuurlijk weet hij steeds meer over god, maar steeds minder over al het andere. Zijn weten bevat alleen maar alles over god en sluit al het andere uit.

Daarom gedragen autoriteiten zich altijd dwaas. Voor zover het hun eigen thema betreft zijn het grote experts. Als je één enkele vraag stelt over iets wat niet tot hun expertise behoort staan ze met de mond vol tanden – ze zijn zo dwaas als geen dwaas kan zijn, want dwazen hebben nog iets van multidimensionaliteit. Maar geleerden zijn absoluut ééndimensionaal. Ze zijn gefixeerd op één punt. Het zijn gespecialiseerde mensen.

In het begin, pas tweeduizend jaar geleden was er alleen maar één kennis zonder onderverdeling; het werd filosofie genoemd. In de dagen van Aristoteles werd het filosofie genoemd; filosofie betekent alle kennis. Dus als je in de boeken van Aristoteles kijkt – die de vaderfiguur is van de westerse filosofie – zul je alles vinden, dingen die helemaal niets met filosofie te maken hebben.

Bijvoorbeeld, hoeveel tanden een vrouw heeft. Wat heeft dat nou met filosofie te maken? En zelfs daarover had hij het mis! En hij had twee vrouwen, niet slechts één -- hij had het makkelijk kunnen tellen. En wat de tanden van een vrouw betreft hoef je haar niet eens te zeggen haar mond te openen – ze staat altijd open! Je kunt dat heel gemakkelijk tellen; dat kost geen moeite. En twee vrouwen hebben en dan zo'n fout maken! Hij zegt dat vrouwen minder tanden hebben dan mannen. De logica is: hoe kunnen vrouwen ergens gelijkwaardig in zijn aan mannen. Hij nam nooit de moeite om dit uit te vinden.

Maar zijn boek bevat alles. Het bevat biologie, religie, filosofie, wiskunde, taal, esthetiek – al het mogelijke. Het bevat fysica... Zo werd de naam "metafysica" geboren, want in Aristoteles boeken, komt na de natuurkunde de religie. Metafysica betekent eenvoudig "het hoofdstuk volgend op fysica". Na het hoofdstuk over fysica is er een hoofdstuk over religie, vandaar dat het metafysica werd genoemd.

Als Aristoteles terugkomt zal hij absoluut voor een raadsel staan. Als hij naar Oxford gaat vindt hij dat er driehonderd vijftig onderwerpen worden gedoceerd. Hij zou dat niet kunnen geloven – driehonderd vijftig onderwerpen! En elke dag komen er meer en meer bij – takken van takken van takken.

Ik heb eens een toekomstig verhaal gehoord.

Een man gaat naar zijn opticien. Hij heeft pijn aan een van zijn ogen, wat hij tegen de dokter vertelt. De dokter vraagt, “Welk oog, rechts of links?”

En hij zegt, “Links.”

En de dokter zegt: “Het spijt me, maar ik ben gespecialiseerd in het andere oog. Je moet naar iemand anders toe.”

Als de zoon van een man terugkomt van het medisch college, vraagt hij: “Waar ben je in gespecialiseerd?” Hij was een oude dokter, een oud soort dokter die elke soort ziekte behandelde.

De zoon zegt: “Ik ben gespecialiseerd in de neus.”

En de vader vraagt: “Welk neusgat?”

Ja, dat gaat op een dag gebeuren – rechter neusvleugel of linker neusvleugel, en dan zul je naar verschillende experts moeten gaan.

Dit is de manier van specialisatie: het wordt vernauwd, je gaat steeds meer weten over steeds minder. En er komt een moment, dat moet er wel komen – tenminste logischerwijze kun je je voorstellen dat het op een dag gaat gebeuren... Als dit het proces van wetenschap is – steeds meer weten over steeds minder – dan op een dag zal iemand zeggen: “Ik weet alles over niets.”

Het proces van ervaren is totaal verschillend: het is steeds minder weten over steeds meer. En er komt een moment: je weet niets over alles. Dat is wat Dionysius agnosie noemt, dat is de staat van meditatie: men weet niets over alles. Hij is absoluut multidimensionaal geworden. Hij is gewoonweg bewust, niet een kenner. Er is geen kennis, hij is gewoon wijs.

Hoe kan de expert het nu eens zijn met de wijze? De expert kan het niet eens zijn met de Boeddha, onmogelijk; hun dimensies zijn totaal verschillend. De een weet steeds meer over steeds minder, de ander weet steeds minder over steeds meer. De een bereikt uiteindelijk het alles weten over niets, de ander bereikt uiteindelijk het niets weten over alles – ze lopen langs andere paden. Maar de Boeddha ervaart en de expert verzamelt slechts informatie.

Een erg aardige secretaresse, in een sweater en een minirokje, liep eens door een chemisch laboratorium.

“En daar een hele lading van!” zei een van de wetenschappers tegen de ander.

De ander liet zijn blik gaan over het weelderig geschapen figuurtje en antwoordde onverschillig: “En wat dan nog? Ze is negentiende water!”

“Dat kan best,” zei de eerste, “maar wat een oppervlaktespanning!”

Een groot wetenschapper die in een bus zat zag dat een klok op een gebouw negen uur dertig aanwees. Even verder zag hij een andere klok. Die gaf negen uur vijftien aan. “Goeie hemel!” riep hij uit. “Ik ga de verkeerde kant uit!”

Er wordt een verhaal verteld over een professor in de Engelse taal die zich niet goed voelde en een dag thuisbleef. "Wat is er gebeurd?" vroeg een van de studenten aan zijn dochter. "Hij is verschrikkelijk ontdaan," onthulde zij. "Gisteravond bleef een uil in een van de bomen herhalen 'To who? To who?' in plaats van "To whom?"

De pasgetrouwde vrouw was professor in de filosofie en dat heb je bijna altijd met de professoren in de filosofie, ze leed aan slapeloosheid. Ze bleef haar man wakker maken als ze beneden een geluid hoorde.

Tenslotte zei hij: "Ga alsjeblieft slapen, lieve. Inbrekers maken geen lawaai!" Dus begon ze hem wakker te maken elke keer als ze niets hoorde.

Dat is logica! Dat is filosofisch!

Voordat hij een autopsie zou beginnen wilde de dokter de borst controleren. Het lijk werd binnengereden in de röntgenafdeling en keurig in het apparaat geplaatst door de aardige technicus, daarna deed ze de fotografische plaat in het controlepaneel. Toen ze haar hoofd erachter vandaan haalde zei ze automatisch: "Nu diep ademhalen en vasthouden!"

Een technicus is een technicus! Ze functioneren automatisch. Experts functioneren erg onbewust. Ze weten niet wat ze doen, ze weten niet wat ze zeggen. Ze weten niets want hun hele bewustzijn zit vol met dode feiten en informatie. Ze kunnen over liefde praten, maar zij hebben niet liefgehad. Ze kunnen praten over god...

En onthoudt de betekenis van het woord "over": het betekent er omheen. En rondom en eromheen gaan ze, maar ze raken nooit het centrum ervan. Je kunt het niet raken door over god te weten. Je kunt de Bijbel citeren, de Koran, de Gita, de Veda's; daar heb je niets aan als je niet kunt spreken vanuit je eigen innerlijke verbondenheid.

En Jezus zei tot hen, "Wie zeg je dat ik ben?"

En zij antwoorden: "U bent de eschatologische manifestatie van de grond van ons wezen, het gemanifesteerde charisma in conflict en besluit gedurende het menswording proces."

En Jezus zei: "Wat?"

Je vraagt me, Pritama: Waarom de zogenaamde gezaghebbende geleerden...?

Ze zijn niet gezaghebbend; ze zijn bezig anderen te citeren. Welk gezag kunnen zij hebben? Gezag moet komen van je eigen authentieke ervaring. Dat is de enige bron van autoriteit; er is geen andere bron van autoriteit.

Een Ramakrishna kan gezaghebbend spreken, een Raman kan gezaghebbend spreken, maar niet Vivekananda; hij is alleen maar een geleerde. Mahavira kan gezaghebbend spreken, maar niet Gautam Ganadhara, zijn discipel, die alleen maar een Brahmaans pandit is die informatie verzamelt, notities maakt en vergaart wat Mahavira heeft gezegd. Jezus kan gezaghebbend spreken, maar niet de pausen.

En de ironie is dat deze mensen geacht worden gezaghebbend te zijn omdat ze precies de woorden van de geschriften kunnen citeren. Maar de woorden van de geschriften kunnen door een computer veel efficiënter geciteerd worden, meer accuraat! Het kan gedaan worden door een mechanisch apparaat; daar is geen bewustzijn voor nodig, daar is geen

oplettendheid voor nodig. Je hoeft geen Christus te zijn om de Gelukzaligheden te herhalen: “Zalig zijn zij die zachtmoedig zijn want van hun is het Koninkrijk Gods.” Dit kan herhaald worden door een recorder, een platenspeler!

Heb je de meest bekende grammofoonmaatschappij gezien: ‘His Master’s Voice’? De hond die met zijn staart kwispelt. Een platenspeler kan het doen en dat is wat deze pausen doen – His Masters Voice – de shankaracharya’s doen het, ayatollahs, imams doen het – gewoon herhalen.

Een klein kind was zijn papegaai alle lelijke woorden aan het leren. Toen de moeder het hoorde was ze geschokt. Ze kwam aangerend en zei: “Wat doe je nou? Ben je gek geworden? Je vernielt de papegaai – je leert hem lelijke woorden!” En het kind zei: “Nee mammi, ik zei juist tegen hem: ‘Onthoudt dat deze woorden niet door jou worden gebruikt! Net zoals jij mijn vader en mijn vader mij heeft geleerd, leer ik en vertel ik hem: Onthoudt dat je de kinderen vertelt niet deze woorden te herhalen. Het zijn erg lelijke en gevaarlijke woorden.’”

Je kunt een papegaai leren en hij kan alles herhalen, maar een papegaai is geen autoriteit. Machines kunnen het doen, computers kunnen het zelfs nog veel beter doen.

Dus, Pritama, noem deze mensen geen autoriteiten – dat zijn ze niet. Ze houden anderen voor de gek en misschien ook zichzelf. Het zijn geen echte filosofen; ze zijn eerder een flutsoof dan een filosoof! Filosofie, het woord betekent juist liefde voor wijsheid en zij hebben helemaal niets met wijsheid te maken.

Wijsheid ontstaat alleen maar door meditatie; het gebeurt nooit door het verzamelen van informatie. Het gebeurt als je door een transformatie heen gaat. Wijsheid is het tot bloei komen van je bewustzijn, het opengaan van de duizendvoudige lotus van je wezen. Het is het vrijkomen van je geur, het vrijkomen van de gevangengezeten pracht.

Echte filosofie heeft niets met denken te maken; het heeft integendeel alles te maken met het overstijgen van het denken, steeds maar voorbij het denken, voorbijgegaan aan de mind, reikend naar de zuivere ruimte van geen mind. Vanuit die ruimte bloeit er iets in jou op. Je kunt het Christusbewustzijn noemen, Boeddhaschap, of wat je maar wilt. Dat is ware filosofie.

Het betere woord voor filosofie zal zijn *filosia* – niet alleen liefde voor wijsheid, maar liefde voor het zien van de waarheid. *Sia* betekent zien. *Filo* betekent liefde – liefde om te zien. Dat is precies het Indiase woord voor filosofie, darshan; darshan betekent filosia. Vertaal het niet als filosofie. Doctor Radhakrishnan en anderen hebben het Oosten een zeer slechte dienst bewezen door darshan te vertalen als filosofie. Het is filosia.

In het Oosten is onze interesse altijd geweest om de waarheid te zien, omdat door de waarheid te zien, zoals de Isa Upanishad zegt, word je zelf de waarheid. Alleen door de waarheid te worden heb je autoriteit; dan spreekt de waarheid door jou. Je bent enkel een medium, een voertuig, een holle bamboefluit, en god begint door je te zingen.

Dat wonder moet hier aan mijn sannyasins gebeuren. Daarom is mijn enige lering: wordt een holle bamboefluit. Wees geen hindernis. Laat god vanzelf, spontaan door heen je stromen. En als je natuurlijkheid en spontaniteit toetstaat, zul jij - net zoals elke rivier de oceaan bereikt- ook de ultieme oceaan van god bereiken.